

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie ze skargi W. Ż. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa W. Ż. przeciwko Związkowi Zawodowemu „M.(...)” Organizacji Międzyzakładowej przy Fabryce Samochodów Osobowych w W.

o ustalenie, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 28 czerwca 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 października 2008 r., zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 26 maja 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda W. Ż. od wyroku Sadu Apelacyjnego z dnia 28 czerwca 2007 r. Oceniał, że choć powód w uzasadnieniu skargi odwołał się do pozbawienia go możliwości działania, to jednak skarga nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia określonej w art. 401 pkt 2 k.p.c.

W zażaleniu opartym na naruszeniu art. 410 § 1 k.p.c. i art. 403 § 2 k.p.c. pełnomocnik powoda wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze utrwalony jest pogląd, że samo sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający ustawie nie oznacza, że skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia. Dlatego koniecznym było zbadanie czy twierdzenia skargi mogą stanowić taką ustawową podstawę wznowienia (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 1968 r., I CZ 122/67, OSNCP 1968, nr 8-9, poz. 154) i Sąd Apelacyjny - wbrew zarzutom skarżącego - tego dokonał.

W szczególności nie zachodzi podstawa wznowienia określona w art. 401 pkt 2 k.p.c., choć skarżący wskazuje na zaniechania pełnomocnika i to nawet gdyby nieprofesjonalnie zastępował stronę. Powiadomienie o rozprawie apelacyjnej pełnomocnika jest wystarczające i niezawiadomienie w takim wypadku strony nie jest uchybieniem procesowym.

W sprawie od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 19 grudnia 2006 r. została wniesiona apelacja osobiście przez powoda. Dlatego środek wniesiony przez jego pełnomocnika w dniu 26 stycznia 2007 r. został trafnie potraktowany jako jej uzupełnienie, co wprost wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego. Także ewentualne naruszenie art. 386 § 6 k.p.c. nie może stanowić podstawy skargi o wznowienie postępowania.

Powód w skardze (pkt 5) odwołał się do pozbawienia go przez Sąd Apelacyjny podniesienia okoliczności, że wyrokiem z dnia 15 czerwca 2007 r., XXIV C (...) została stwierdzona nieważność uchwały Zarządu z dnia 21 kwietnia 1998 o wykluczeniu ze Związku Zawodowego „M.(...)” R. P. ze względu na wygaśnięcie jego czteroletniej kadencji w dniu 4 grudnia 1997 r. i nie uznaniu za skuteczną uchwały delegatów z dnia 26 listopada 1997 r. przedłużającej jego kadencję o sześć miesięcy, którą w jego sprawie Sądy obydwu instancji oceniły za zgodną z prawem. W tej sytuacji niewątpliwie wskazany wyrok nie stanowił orzeczenia dotyczącego tego samego stosunku prawnego, tj. członkostwa powoda w pozwanym Związku Zawodowym (art. 403 § 3 k.p.c.). Poza tym mając na uwadze także wcześniej podniesione okoliczności przez powoda i kontekst pkt 5 skargi, można było zasadnie przyjąć, że odnosił się on także do pozbawienia przez Sąd Apelacyjny możliwości działania powoda na rozprawie apelacyjnej a nie do podstawy wznowienia określonej w art. 403 § 2 k.p.c. Podstawę tę mogą stanowić okoliczności faktyczne bądź środki dowodowe wykryte, a więc nieznanne w zakończonym postępowaniu. Odmienna ocena prawna uchwały delegatów z dnia 26 listopada 1997 r. w zaskarżonej sprawie i w sprawie XXIV C (...) nie jest ani środkiem dowodowym ani okolicznością faktyczną.

Z tych względów zażalenie podlega oddaleniu (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).